

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. S.16.0084.N

RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVORZIENING, openbare instelling, met zetel te 1000 Brussel, Keizerslaan 7,

eiser,

vertegenwoordigd door mr. Caroline De Baets, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 149/20, waar de eiser woonplaats kiest,

tegen

T.C.,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. Huguette Geinger, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1000 Brussel, Quatre Brasstraat 6, waar de verweerder woonplaats kiest.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het arbeidshof te Gent, afdeling Gent, van 5 september 2016.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft op 12 september 2017 een schriftelijke conclusie neergelegd.

Raadsheer Koen Mestdagh heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiser voert in zijn verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF***Beoordeling***

(...)

Tweede onderdeel

1. Krachtens artikel 110, § 3, Werkloosheidsbesluit wordt onder samenwonende verstaan de werknemer die geen werknemer met gezinslast is zoals bedoeld in § 1, noch een alleenwonende werknemer zoals bedoeld in § 2.

Volgens artikel 110, § 2, Werkloosheidsbesluit wordt onder alleenwonende werknemer verstaan de werknemer die alleen woont, met uitzondering van de werknemer bedoeld in § 1, 3° tot 6°.

Overeenkomstig artikel 59, eerste lid, Uitvoeringsbesluit Werkloosheid wordt onder samenwonen verstaan het onder hetzelfde dak samenleven van twee of meer personen die hun huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gemeenschappelijk regelen.

2. Om te kunnen besluiten dat twee of meer personen die onder hetzelfde dak wonen hun huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gemeenschappelijk regelen en dus samenleven, is vereist, maar volstaat het niet, dat zij een economisch-financieel voordeel behalen door een woning te delen. Daarvoor is tevens vereist dat zij ook taken, activiteiten en andere huishoudelijke aangelegenheden, zoals het onderhoud van de woonst en eventueel het inrichten ervan, de was, de boodschappen, het bereiden en nuttigen van de maaltijden gemeenschappelijk verrichten en daarvoor eventueel financiële middelen inbrengen.

De rechter oordeelt in feite of de huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gemeenschappelijk worden geregeld.

3. De appelrechters stellen enerzijds vast dat:

- de verweerder met drie andere personen in hetzelfde huis woont;
- het huurcontract op naam van één van die drie personen staat;
- de huur door de vier bewoners wordt verdeeld;
- in de huurprijs, ongeveer 215 euro per persoon, ook de nutsvoorzieningen zijn begrepen;
- de verweerder het deel van anderen inzamelt om het geheel aan de hoofdhuurder te overhandigen;
- elke bewoner een aparte kamer met slaapgelegenheid heeft, maar het salon, de keuken, de badkamer en de sanitaire voorzieningen gemeenschappelijk worden gebruikt;
- het huis slechts één deurbel en één brievenbus heeft.

Anderzijds stellen de appelrechters ook vast dat:

- de bewoners elkaar vooraf niet kenden en ieders contract van onderverhuur op een ander tijdstip ingaat;
- aan de deurbel een belcode per bewoner is aangebracht;
- alle kamers afzonderlijk kunnen worden afgesloten;
- er beperkt kan gekookt worden op de kamer dankzij een klein kookbekken en een microgolfoven;

- de bewoners hoofdzakelijk in hun kamer vertoeven en het salon zelden gebruiken;
- iedere bewoner in de gemeenschappelijke keuken een individuele voorraadkast heeft en een individuele lade in de koelkast;
- ieder zijn eigen potje kookt en de benodigdheden ervoor aankoopt;
- er geen gemeenschappelijk budget is voor aankopen van benodigdheden voor het huishouden;
- er geen transportmiddelen zijn die gemeenschappelijk gebruikt worden.

4. Op grond van die vaststellingen konden de appelrechters wettig oordelen dat de verweerder zijn huishoudelijke aangelegenheden niet hoofdzakelijk gemeenschappelijk regelt met de andere bewoners.

Het onderdeel kan niet worden aangenomen.

Dictum

Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

Veroordeelt de eiser tot de kosten.

Bepaalt de kosten voor de eiser op 497,09 euro.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, derde kamer, samengesteld uit sectievoorzitter Christian Storck, als voorzitter, sectievoorzitter Alain Smetryns, en de raadsheren Koen Mestdagh, Mireille Delange en Antoine Lievens, en in openbare rechtszitting van 9 oktober 2017 uitgesproken door sectievoorzitter Christian Storck, in aanwezigheid van advocaat-generaal Henri Vanderlinden, met bijstand van griffier Vanessa Van de Sijpe.

V. Van de Sijpe

A. Lievens

M. Delange

K. Mestdagh

A. Smetryns

Chr. Storck

Verzoekschrift

Elektronische versie niet beschikbaar

NIET VERBETERDE KOPIE